

BAROUL BOTA, PLANGERE PENALA LA HAGA – Avocatul Pompiliu Bota acuza la Curtea Penala Internationala zeci de judecatori CCR si ICCJ, presedintii, premierii si sefii de camere parlamentare ai Romaniei de genocid si crime impotriva umanitatii pentru persecutarea avocailor din Baroul Bota: „Actiunea politica premeditata de exterminare, persecutarea unui grup, prin privare de drepturile fundamentale, din 2004 pana in prezent, impotriva a 2.177 avocati UNBR-2004” (Plangerea)

Scris de L.J. | Data: 05.06.2022 11:56

Avocatul Pompiliu Bota (foto) duce la un nou nivel lupta pentru Baroul UNBR-2004 (Baroul Bota), pe care l-a infiintat. Saptamana trecuta, avocatul a trimis la Curtea Penala Internationala din Haga o plangere penala impotriva a zeci de persoane cu functii-cheie in statul roman incepand cu anul 2004.

Este vorba atat despre presedintii Romaniei (Ion Iliescu, Traian Basescu si Klaus Iohannis), cat si despre cei ai Camerei Deputatilor si ai Senatului, precum si toti prim-ministrii, incepand cu Adrian Nastase si terminand cu Nicolae Ciuca. Totodata, vizati sunt si zeci de judecatori de la Curtea Constitutionala a Romaniei si Inalta Curte de Casatie si Justitie care au pronuntat decizii prin care, sustine Pompiliu Bota, a fost persecutata institutia pe care a infiintat-o. Nu in ultimul rand, plangerea il are in vedere si pe fostul Procuror General Tiberiu Nitu.

Mai exact, avocatul ii acuza pe toti cei de mai sus de genocid si crime impotriva umanitatii pentru persecutarea a 2.177 din Baroul Bota.

Prezentam principalul pasaj din plangerea penala:

„In anul 2004, inainte de publicarea in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 559 din 23 iunie 2004 a Legii nr. 255 din 16 iunie 2004, privind modificarea si completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea si exercitarea profesiei de avocat, se infiinteaza UNBR-2004 si Barourile UNBR-2004 in baza Hotararii judecatoresti definitive si irevocabile pronuntate in Dosarul Nr.79/PJ/2003 al Judecatoriei Targu Jiu.

Urmare a desfiintarii Barourilor din Romania si a Uniunii Avocatilor din Romania prin Legea 3/1948 si urmare a dispozitiilor Art.24 coroborat cu Art.51 si Art.149 si Art.151 din Constitutia Romaniei din 1991, in Monitorul Oficial al Romaniei nr.233/21.11.1991, Barourile de Avocati din Romania si UAR / UNBR sunt/raman NEINFIITATE prin Act Normativ/Lege, iar prin Legea nr.51/1995 se dispune organizarea si functionarea a ceva ce nu exista, nu era/nu este infiintat/ nu este reinfiintat prin Act Normativ/Lege publicata in Monitorul Oficial Romaniei, INAINTE de publicarea Legii nr.51/1995, pentru organizarea si exercitarea profesiei de Avocat, in Monitorul Oficial al Romaniei nr.116 din 09.06.1995.

Prin Legea nr. 255 din 16.06.2004, privind modificarea si completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea si exercitarea profesiei de avocat publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 559 din 23 iunie 2004, se dispune ca:

Articolul I

Legea nr. 51/1995 pentru organizarea si exercitarea profesiei de avocat, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificarile si completarile ulterioare, se modifica si se completeaza dupa cum urmeaza:

49. Articolul 57 va avea urmatorul cuprins: "Art. 57. - (1) Uniunea Nationala a Barourilor din Romania - U.N.B.R. este formata din toate barourile din Romania si are sediul in capitala tarii, municipiul Bucuresti.(2) U.N.B.R. este persoana juridica de interes public, are patrimoniu si buget proprii.(3) Bugetul U.N.B.R. se formeaza din contributia barourilor in cote stabilite de Congresul avocaturii. Patrimoniul U.N.B.R. poate fi folosit si in activitati producatoare de venituri, in conditiile legii.(4) Baroul de avocaturii se constituie si functioneaza numai in cadrul U.N.B.R., potrivit prezentei legi si statutului profesiei.(5) U.N.B.R. este succesoarea de drept a Uniunii Avocaturii din Romania".

68. Articolul 82 va avea urmatorul cuprins:"Art. 82. - (1) La data intrarii in vigoare a prezentei legi*) persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate in baza altor acte normative ori au fost incuviintate prin hotarari judecatoresti sa desfasoare activitati de consultanta, reprezentare sau asistenta juridica, in orice domenii, isi inceteaza de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activitati constituie infractiune si se pedepseste potrivit legii penale.(2) De asemenea, la data intrarii in vigoare a prezentei legi*) inceteaza de drept efectele oricarui act normativ, administrativ sau jurisdictional prin care au fost recunoscute ori incuviintate activitati de consultanta, reprezentare si asistenta juridica contrare dispozitiilor prezentei legi.(3) Prevederile alin. (1) si (2) nu se aplica profesiei de consilier juridic, care va fi exercitata potrivit dispozitiilor Legii nr. 514/2003 privind organizarea si exercitarea profesiei de consilier juridic.(4) Consiliile si decanii barourilor au obligatia si autorizarea sa urmareasca ducerea la indeplinire a prevederilor alin. (1) si (2) si sa ia masurile legale in acest sens".

Prin Art.I, pct.49 din Legea nr. 255 din 16.06.2004, Statul Roman recunoaste crearea unei aparente de legalitate prin incalcarea DREPTULUI LA UN PROCES ECHITABIL IN LIPSA DREPTULUI LA APARARE fata de cetatenii romani prin incalcarea, respectiv restrangerea grava a drepturilor fundamentale si persecutarea unui grup sau a unei colectivitati determinate, prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrangerea grava a exercitarii acestor drepturi, pe motive de ordin politic ori in functie de alte criterii recunoscute ca inadmisibile in dreptul international, dar si principiul securitatii juridice prin nerespectarea unei hotarari judecatoresti intrate sub imperiul autoritatii de lucru judecat, dar si principiul de drept consacrat in Constitutia Romaniei care vizeaza separtia puterilor in stat, principiu garantat de dispozitiile art.1 alin.4 din Constitutia Romaniei, care a fost incalcat prin adoptarea modificarii Legii nr.51/1995 prin Legea nr.255/2004, intrucat prin moduficarile aduse Legii nr.51/1995 prin dispozitiile art.82 alin.1 s-a statuat: „La data intrarii in vigoare a prezentei legi, persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate in baza altor acte normative ori au fost incuviintate prin hotarari judecatoresti sa desfasoare activitati de consultanta, reprezentare sau asistenta juridica, in orice domenii, isi inceteaza de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activitati constituie infractiune si se pedepseste potrivit legii penale.(2) De asemenea, la data intrarii in vigoare a prezentei legi, inceteaza de drept efectele oricarui act normativ, administrativ sau jurisdictional prin care au fost recunoscute ori incuviintate activitati de consultanta, reprezentare si asistenta juridica contrare dispozitiilor prezentei legi.(3) Prevederile alin. (1) si (2) nu se aplica profesiei de consilier juridic, care va fi exercitata potrivit dispozitiilor Legii nr. 514/2003 privind organizarea si exercitarea profesiei de consilier juridic.(4) Consiliile si decanii barourilor au obligatia si autorizarea sa urmareasca ducerea la indeplinire a prevederilor alin. (1) si (2) si sa ia masurile legale in acest sens”, au condus la incalcarea principiului neretroactivitatii legii civile, potrivit caruia orice modificare aduse legii civile se aplica numai pentru viitor.

De asemenea, Curtea Europeana a Drepturilor Omului a subliniat in jurisprudenta sa, de exemplu in cauza Marcks impotriva Belgiei, 1979 importanta respectarii principiului securitatii juridice, considerat ca fiind in mod necesar inerent atat dreptului Conventiei, cat si dreptului comunitar. In jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului, acest principiu este consacrat in mod explicit in legatura cu unul dintre drepturile fundamentale reglementate de Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale, respectiv dreptul la un proces echitabil. In numeroase cauze impotriva Romaniei, de exemplu cauza Brumarescu impotriva Romaniei, aceasta instanta a statuat ca unul dintre elementele fundamentale ale preeminentei dreptului este principiul securitatii raporturilor juridice, care impune, printre altele, ca solutia data in mod definitiv de catre tribunale unui litigiu sa nu fie repusa in discutie.

Prin Legea nr.255/2004 se incalca dispozitiile Art.1) din Legea nr.3/1948, pentru desfiintarea Barourilor si infiintarea Colegiilor de Avocaturii din Romania publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948, prin care se DESFIINTEAZA Barourile de Avocaturii din Romania si Uniunea Avocaturii din Romania, si TOT PRIN LEGEA NR.255/2004, se incalca dispozitiile Art.2) din Legea nr.3/1948, pentru desfiintarea Barourilor si infiintarea

Colegiilor de Avocati din Romania publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948, care dispune ca se INFIINTEAZA Colegiile de Avocati din Romania.

Tot prin Legea nr.255/2004, se dispune succesiunea a ceva INEXISTENT JURIDIC in lipsa publicarii in Monitorul Oficial Romaniei a Actului Normativ/Legii, care sa contina expresia de infiintare/reinfiintare si data infiintarii, INAINTE de publicarea Legii nr.51/1995, pentru organizarea si exercitarea profesiei de Avocat, in Monitorul Oficial al Romaniei nr.116 din 09.06.1995, si U.N.B.R. NU poate fi succesoarea de drept a Uniunii Avocatilor din Romania care a fost desfiintata prin Legea nr.3/1948, pentru desfiintarea Barourilor si infiintarea Colegiilor de Avocati din Romania, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948.

Articolul 1 din Legea nr.3/1948, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948:

"Barourile avocailor si Uniunea Barourilor avocailor din Romania se desfiinteaza pe data publicarii prezentei legii"

Si Articolul 2 din Legea nr.3/1948, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948:

"In locul Barourilor se infiinteaza Colegii de avocati pe judete cu sediul in capitala judetului, iar in locul Uniunii Barourilor, Uniunea Colegiilor de avocati din Romania, cu drepturile si obligatiile prevazute in legea Nr. 509 din 5 Septembrie 1940, pentru organizarea Corpului de avocati din Romania si a legii Nr. 416 din 31 Iulie 1940, pentru organizarea si functionarea Casei Centrale de Asigurari a Avocatilor din Romania.

Aceste colegii, precum si Uniunea Colegiilor sint persoane juridice de drept public.

Numarul membrilor colegiilor judetene se va fixa de Ministrul Justitiei, care va putea determina si numarul membrilor care vor exercita profesiunea de avocat sau aparator pe linga judecatoriile mixte si rurale".

Colegiile de Avocati, infiintate prin Art.2 din Legea 3/1948, au functionat ca institutii publice in subordinea Ministerului Justitiei din RPR/RSR, in lipsa publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei a Legii de reinfiintare a Barourilor de Avocati si a UAR, pana la publicarea Constitutiei Romaniei din 1991, in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 233 din 21.11.1991.

In anul 1995 Parlamentul Romaniei adopta Legea nr.51/1995, pentru organizarea si exercitarea profesiei de Avocat, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.116 din 09.06.1995, Lege prin care se dispune organizarea si functionarea a ceva ce nu exista, nu era/nu este infiintat/ nu este reinfiintat prin Act Normativ/Lege publicata in Monitorul Oficial Romaniei, INAINTE de publicarea Legii nr.51/1995, pentru organizarea si exercitarea profesiei de Avocat, in Monitorul Oficial al Romaniei nr.116 din 09.06.1995.

Ca urmare a desfiintarii Barourilor din Romania si a Uniunii Avocatilor din Romania prin Legea 3/1948 si urmare a dispozitiilor Art.24 coroborat cu Art.51 si Art.149 si Art.151 din Constitutia Romaniei din 1991, in Monitorul Oficial al Romaniei nr.233/21.11.1991, Barourile de Avocati din Romania si UAR /UNBR sunt/raman NEINFIITATE prin Act Normativ/Lege, iar prin Legea nr.51/1995 se dispune organizarea si functionarea a ceva ce nu exista, nu era/nu este infiintat/ nu este reinfiintat prin Act Normativ/Lege publicata in Monitorul Oficial Romaniei, INAINTE de publicarea Legii nr.51/1995, pentru organizarea si exercitarea profesiei de Avocat, in Monitorul Oficial al Romaniei nr.116 din 09.06.1995.

Prin Art.I, pct.68 alin.(1)-(2) din Legea nr. 255 din 16.06.2004, Statul Roman recunoaste incalcarea, respectiv restrangerea grava a drepturilor fundamentale si persecutarea unui grup sau a unei colectivitati determinate, prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrangerea grava a exercitarii acestor drepturi, pe motive de ordin politic ori in functie de alte criterii recunoscute ca inadmisibile in dreptul international s-a facut fata de cetatenii romani prin crearea unei aparente de legalitate prin incalcarea DREPTULUI LA UN PROCES ECHITABIL IN LIPSA DREPTULUI LA APARARE si prin hotararile judecatoresti prin care se contesta calitatea de avocat a avocailor inscristii in Barourile membre ale UNBR 2004, aceste hotarari judecatoresti fiind pronuntate cu incalcarea autoritatii/puterii de lucru judecat a hotararii judecatoresti definitive si irevocabile pronuntata in cauza ce a format obiectul dosarului Nr.79/PJ/2003 al Judecatoriei Targu Jiu si in consecinta si cu incalcarea principiului de drept Nemo debet esse iudex in causa sua-Nimeni nu poate fi judecatorul propriei cauze prin contestarea de catre judecatorii romani a hotararilor judecatoresti pronuntate de instantele judecatoresti din Romania, precum INALTA CURTE DE CASATIE SI DE JUSTITIE, curtile de apel, tribunalele si judecatoriile constatasera prin 600(sasesute) ramase in puterea lucrului judecat legalitatea si existenta documentelor de infiintare ale UNBR-2004.

Prin Legea nr.255/2004, pe langa faptul ca inalti functionari ai statului au incalcat principiul separatilor puterilor prevazut de dispozitiile art.1 alin.4 din Constitutia Romaniei republicata in anul 2003, intrucat modificarile aduse Legii nr.51/1995 prin Legea nr.255/2005, respectiv modificarile ulterioare aduc atingere principiului securitatii juridice, care impune, printre altele, ca solutia data in mod definitiv de catre instante a unui litigiu sa nu fie repusa in discutie, ori prin modificarile aduse legii nr.51/1995 autorii au instigat la nerespectarea unor drepturi castigate prin hotarate definitiva si irevocabila ce se subsumeaza incalcarii principiului securitatii juridice, dar si a imixtiunii puterii legiuitoare in actul de justitie prin incalcarea principiul separatilor puterilor garantate de legea fundamentala, in speta, Constitutia Romaniei conform dispozitiilor art.1 alin.4, dar au condus si la incalcarea principiului de drept al neretroactivitatii legii civile.

Uniunea Nationala a Barourilor din Romania (Bota) / UNBR-2004, cu sediul in Bucuresti, str. Academiei, nr. 4-6, CIF 20626000 are drept de folosinta si de exclusivitate asupra marcilor (denumirilor):

- Uniunea Nationala a Barourilor din Romania [Bota] in prezent are drept de folosinta si de exclusivitate asupra marcilor (denumirilor) in toate tarile Europei conform Certificatului nr. 014762471 eliberat de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuala - EUIPO (fost OHIM) valabil pana la 28/12/2025.

Avocatii din UNBR 2004 exercita profesia de avocat in baza Deciziei de inscriere in Tabloul Avocatilor si de Infiintare a Cabinetului de Avocat emise de Baroul membru al UNBR 2004 infiintat in baza hotararii judecatoresti definitiva si irevocabila pronuntata in Dosarul Nr.79/PJ/2003 al Judecatoriei Targu Jiu si potrivit dispozitiilor Legii nr.51/1995 de exercitare si organizare a profesiei de avocat.

Inalta Curte de Casatie si de Justitie, prin Decizia nr. 15 din 21.09.2015, privind examinarea recursului in interesul legii vizand interpretarea si aplicarea unitara a dispozitiilor art. 348 din Codul penal (corespondent al art. 281 din Codul penal anterior), in ipoteza exercitarii activitatilor specifice profesiei de avocat de catre persoane care nu fac parte din formele de organizare profesionala recunoscute de Legea nr. 51/1995 pentru organizarea si exercitarea profesiei de avocat, republicata, cu modificarile ulterioare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 816 din 03.11.2015, COMPLETUL COMPETENT SA JUDECE RECURSUL IN INTERESUL LEGII, in numele legii a decis:

Admite recursul in interesul legii: In interpretarea si aplicarea dispozitiilor art. 348 din Codul penal stabileste: "Fapta unei persoane care exercita activitati specifice profesiei de avocat in cadrul unor entitati care nu fac parte din formele de organizare profesionale recunoscute prin Legea nr. 51/1995 privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, constituie infractiunea de exercitare fara drept a unei profesii sau activitati prevazuta de art. 348 Cod penal".

Inalta Curte de Casatie si de Justitie, practic prin Decizia nr. 15 din 21.09.2015 a incalcat decizia Curtii Constitutionale nr.206 din 29 aprilie 2013 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 4145 alin. 4 din Codul de procedura penala din anul 1968 referitor la recursul in interesul legii.

Potrivit dispozitiilor art. 4145 alin. 4 din Codul de procedura penala din anul 1968 referitor la recursul in interesul legii "Recursul in interesul legii se judeca de un complet format din presedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie sau, in lipsa acestuia, din vicepresedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie, presedintii de sectii din cadrul acesteia, un numar de 14 judecatori din sectia in a carei competenta intra problema de drept care a fost solutionata diferit de instantele judecatoresti si cate 2 judecatori din cadrul celorlalte sectii. Presedintele completului este presedintele sau vicepresedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie. In cazul in care problema de drept prezinta interes pentru doua sau mai multe sectii, presedintele sau, in lipsa acestuia, vicepresedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie stabileste sectiile din care provin cei 20 de judecatori. Dupa sesizarea Inaltei Curti de Casatie si Justitie, presedintele acesteia sau, dupa caz, vicepresedintele va lua masurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecatorilor din cadrul sectiei in a carei competenta intra problema de drept care a fost solutionata diferit de instantele judecatoresti, precum si a judecatorilor din celelalte sectii ce intra in alcatuirea completului prevazut la alin. 1. La primirea cererii, presedintele completului va desemna un judecator din cadrul sectiei in a carei competenta intra problema de drept care a fost solutionata diferit de instantele judecatoresti, pentru a intocmi un raport asupra recursului in interesul legii. In cazul in care problema de drept prezinta interes pentru doua sau mai multe sectii, presedintele completului va desemna cate un judecator din cadrul acestor sectii pentru intocmirea raportului. Raportorii nu sunt incompatibili. In vederea intocmirii raportului, presedintele completului poate solicita unor specialisti recunoscuti opinia scrisa asupra problemelor de drept solutionate diferit. Raportul va cuprinde solutiile diferite date problemei de drept si argumentele pe care se fundamenteaza, jurisprudenta relevanta a Curtii Constitutionale, a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, a Curtii Europene a Drepturilor Omului, a Curtii de Justitie a

Uniunii Europene si opinia specialistilor consultati, daca este cazul, precum si doctrina in materie. Totodata, judecatorul sau, dupa caz, judecatorii raportori va/vor intocmi proiectul solutiei ce se propune a fi data recursului in interesul legii. Sedinta completului se convoaca de presedintele acestuia cu cel putin 20 de zile inainte de desfasurarea acesteia. Odata cu convocarea, fiecare judecator va primi o copie a raportului si a solutiei propuse. La sedinta participa toti judecatorii completului. Daca exista motive obiective, acestia vor fi inlocuiti cu respectarea regulilor prevazute la alin. 3. Recursul in interesul legii se sustine in fata completului, dupa caz, de procurorul general al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie sau de procurorul desemnat de acesta, de judecatorul desemnat de colegiul de conducere al Inaltei Curti de Casatie si Justitie, respectiv al curtii de apel. Recursul in interesul legii se judeca in cel mult 3 luni de la data sesizarii instantei, iar solutia se adopta cu cel putin doua treimi din numarul judecatorilor completului. Nu se admit abtineri de la vot”.

Cum prin decizia Curtii Constitutionale nr.206 din 29 aprilie 2013 publicata in Monitorul Oficial nr. 350 din 13 iunie 2013 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 4145 alin. 4 din Codul de procedura penala din anul 1968 referitor la recursul in interesul legii a fost declarata necostitutionala dispozitia referitoare la institutia recursului in interesul legii, aceasta dispozitie legala potrivit dispozitiilor art.147 din Constitutia Romaniei inceteaza in termen de 45 zile si cum puterea legiuitoare, in speta, Parlamentul Romaniei la adoptarea noului cod de procedura penala a mentinut acelasi text declarat neconstitutional este evident faptul ca, noul text nu isi poate produce efectele juridice in cauza fiind aplicabile dispozitiile art.4741 noul cod de procedura penala cu privire la decizia 15/2015 a Inaltei Curti de Casatie si de Justitie.

Identice cu textul declarat neconstitutional, puterea legiuitoare a preluat textul in integralitate in dispozitiile art.473 din noul cod de procedura penala, ori chiar daca noua reglementare a preluat vechea reglementare, dar sub o alta renumerotare a articolului ce vizeaza institutia recursului in interesul legii, se plica cauzei de fata norma constitutionala prevazuta de dispozitiile art.147 din Constitutia Romaniei, potrivit careia o dispozitie declarata neconstitutională inceteaza in termen de 45 zile chiar daca textului i s-a dat o alta renumerotare, intrucat deciziile Curtii Constitutionale sunt general obligatorii erga omnes.

Mai mult decat atat, Procurorul General nu avea temeiul de drept pertinent intern pentru declararea recursului in interesul legii in conditiile in care potrivit dispozitiilor art.147 din Constitutie textul declarat neconstitutional inceteaza in 45 zile, cu atat mai mult cu cat acesta a fost preluat in noua reglementare identice cu cel declarat neconstitutional, doar ca are alta numerotare, efectele dispozitiilor art.147 din Constitutia Romaniei resfrangandu-se si asupra noii renumerotari al articolului care vizeaza institutia recursului in interesul legii, astfel, decizia Curtii Constitutionale nr.206 din 29 aprilie 2013 publicata in Monitorul Oficial nr. 350 din 13 iunie 2013 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 4145alin. 4 din Codul de procedura penala din anul 1968 se aplica si dispozitiilor art.473 din noul cod de procedura penala, cu atat mai mult cu cat acesta a preluat in mod fidel si identice textul declarant neconstitutional prin decizia mai sus amintita.

Prin decizia Curtii Constitutionale nr. 206 din 29 aprilie 2013 publicata in Monitorul Oficial nr. 350 din 13 iunie 2013 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 4145alin. 4 din Codul de procedura penala din anul 1968, referitoare la recursul in interesul legii, preluata in mod identice de dispozitiile art.473 din noul cod de procedura penala, se arata faptul ca Curtea constata ca situatia relevata de autorii exceptiei de neconstitutionalitate pun in evidenta ca recursul in interesul legii incalca prevederile constitutionale ale art. 1 alin. (3) si (5) din care se desprinde principiul securitatii juridice, ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separatiei si echilibrului puterilor – legislativa, executiva si judecatoreasca – in cadrul democratiei constitutionale, ale art. 126 alin. (3) privind rolul Inaltei Curti de Casatie si Justitie, ale art. 142 alin. (1), potrivit carora „Curtea Constitutionala este garantul suprematiei Constitutiei“ si ale art. 147 alin. (1) si (4) referitoare la efectele deciziilor Curtii Constitutionale.

Practic prin decizia Curtii Constitutionale nr. 206 din 29 aprilie 2013 publicata in Monitorul Oficial nr. 350 din 13 iunie 2013 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 4145alin. 4 din Codul de procedura penala din anul 1968, referitoare la recursul in interesul legii, preluata in mod identice de dispozitiile art.473 din noul cod de procedura penala se mentioneaza faptul ca, prin recursul in interesul legii Inalta Curte de Casatie si de Justitie incalca prevederile constitutionale ale art. 1 alin. (3) si (5) din care se desprinde principiul securitatii juridice, ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separatiei si echilibrului puterilor – legislativa, executiva si judecatoreasca – in cadrul democratiei constitutionale, subroganduse atributiilor conferite Parlamentului, adica subrogandu-se puterii legislative, ceea ce este anormal intr-un stat de drept, aceasta fiind si esenta declararii neconstitutionale a institutiei recursului in interesul legii prin decizia Curtii Constitutionale nr. 206 din 29 aprilie 2013 publicata in

Monitorul Oficial nr. 350 din 13 iunie 2013.

De asemenea Inalta Curte de Casatie si de Justitie – Completul de Recurs in Interesul Legii, prin Decizia nr.15/2015, dar si Legea nr. 255 din 16.06.2004, privind modificarea si completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea si exercitarea profesiei de avocat publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 559 din 23 iunie 2004, au incalcat si dispozitiile Art.1 alin.(5) coroborat cu Art.21 si Art.24 si Art.155 alin.(2) din Constitutia Romaniei din 1991, republicata 2003, dar si Decizia Curtii Constitutionale a Romaniei nr. 1055/2008, publicata Monitorul Oficial 737 din 30.10.2008, potrivit carora:

- "Chiar daca principiul puterii de lucru judecat nu este un principiu constitutional, incalcarea lui prin textul de lege criticat contravine principiului separatiei puterilor in stat, intrucat legiuitorul nu poate desfiinta hotarari judecatoresti definitive si irevocabile, intervenind astfel in procesul de realizare a justitiei.

In acest sens, Curtea a retinut prin Decizia Curtii Constitutinale a Romaniei nr. 6 din 11.11.1992, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 48 din 04.03.1993, faptul ca, in virtutea principiului separatiei puterilor in stat, Parlamentul nu are dreptul sa intervina in procesul de realizare a justitiei.

Dreptul de control al Parlamentului se exercita asupra modului cum functioneaza organele puterii judecatoresti, el stabilind in acest scop regulile dupa care se desfasoara activitatea de judecata.

Potrivit Constitutiei, acest drept insa se poate exercita numai cu respectarea autoritatii de lucru judecat si fara a impiedica instantele judecatoresti de a-si exercita atributiile prevazute de art. 124 din Constitutie, de realizare a justitiei.

O imixtiune a puterii legislative care ar pune autoritatea judecatoreasca in imposibilitatea de a functiona, chiar daca numai cu referire la o anumita categorie de cauze si pentru o anumita perioada de timp, ar avea drept consecinta ruperea echilibrului constitutional dintre aceste autoritati.

De aceea, o dispozitie legala prin care se suspenda cursul judecatii sau executarea hotararilor judecatoresti definitive referitoare la anumite cauze determinate este neconstitucionala".

- "... Legiuitorul nu poate sa dispuna nici chiar prin lege asupra unui drept castigat printr-o hotarare judecatoreasca definitiva si irevocabila..". -

De asemenea, se incalca si Decizia Curtii Constitutionale a Romaniei nr. 431 din 26.03.2009, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 285 din 30.04.2009, mentioneaza faptul ca:

„...Legea noua nu poate, fara a retroactiva, sa se aplice si situatiilor litigioase rezolvate prin hotarari judecatoresti definitive si irevocabile. Desi principiul puterii de lucru judecat nu este un principiu constitutional, incalcarea lui printr-o norma legala ar contraveni separatiei puterilor in stat.

In acest sens, Curtea a retinut prin Decizia nr. 6 din 11 noiembrie 1992, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 48 din 4 martie 1993, ca, in virtutea principiului separatiei puterilor in stat, Parlamentul nu are competenta de a interveni in procesul de realizare a justitiei. Astfel, dreptul de a legifera al Parlamentului se exercita numai cu respectarea autoritatii de lucru judecat si fara a impiedica instantele judecatoresti de a-si exercita atributiile prevazute de art. 124 din Constitutie, de realizare a justitiei. In acelasi sens, s-a pronuntat Curtea Constitutionala si prin Decizia nr. 1.055 din 9 octombrie 2008, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 737 din 30 octombrie 2008".

Prin decizia irevocabila a Curtii de Apel Bucuresti nr. 62 din 22.02.2017 (Dosar nr. 54430/299/2012) s-a constintit fara echivoc decizia civila din 19.12.2014 a judecatoarelor Camelia Maria Pop si Monica Nica de la Tribunalului Bucuresti, care a statuat ca:

"UNBR Bota a fost infiintata prin hotarare judecatoreasca... nu poate fi introdusa o actiune care sa constate nulitatea acestei institutii fara a se aduce atingere hotararii judecatoresti care a infiintat-o". Din hotararea judecatoreasca devenita irevocabila reiese ca UNBR – Bota este persoana juridica de utilitate publica, care se organizeaza conform Legii 51/1995, lege care nu prevede nici infiintarea, nici desfiintarea barourilor si UNBR.

Ulterior, Inalta Curte de Casatie si de Justitie prin Hotararea nr.1431/2021, completul nr.2 Civil, dispune ca, "Structura Bota" – sau Uniunea Nationala a Barourilor din Romania prin Constantin Balacescu, cum e consemnata intr-un dosar al Curtii Supreme – nu mai are voie sa foloseasca marca UNBR, pe care o inregistrase in 2015 la

OSIM. Interdictia se aplica dupa ce, pe 22 iunie, Inalta Curte de Casatie si Justitie a respins ca nefondat recursul formulat de structura Bota impotriva deciziei Curtii de Apel Bucuresti prin care Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci a fost obligat sa radieze marca UNBR din registru.

Aceasta desi, anterior, si Inalta Curte de Casatie de Justitie, Curtile de apel, Tribunalele si judecatoriile constatasera prin 600 (sasesute) ramase in puterea lucrului judecat legalitatea si existenta documentelor de infiintare ale UNBR-2004, in timp ce nu in putine dosare aceleasi instante au constatat inexistenta acestor documente pentru UNBR "oficiala" si barourile componente, inclusiv Baroul Bucuresti.

Desi subscrisa Uniunea Nationala a Barourilor din Romania (Bota) / UNBR-2004, cu sediul in Bucuresti, str. Academiei, nr. 4-6, CIF 20626000, a facut dovada ca are drept de folosinta si de exclusivitate asupra marcilor (denumirilor):

- Uniunea Nationala a Barourilor din Romania [Bota] in prezent are drept de folosinta si de exclusivitate asupra marcilor (denumirilor) in toate tarile Europei conform Certificatului nr. 014762471 eliberat de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuala - EUIPO (fost OHIM) valabil pana la 28/12/2025.

Statul de Drept este consacrat la Art.2 din Tratatul privind Uniunea Europeana drept una dintre valorile fundamentale ale Uniunii si inseamna respectarea legii.

Or, incalcarea Legii este/inseamna incalcarea Art.1 alin.(5) si Art.16 alin.(2) din Constitutia Romaniei, revizuita in 2003, raportat la dispozitiile Art.2 din Tratatul privind UE si la Art.6 din Tratatul privind UE raportat si la Art.11 si Art.20 si Art.148 din Constitutia Romaniei, revizuita in anul 2003.

Mai mult decat atat, potrivit paginii 6 paragrafele 10, 11 si 12 din sentinta nr.4549/06.09.2013 pronuntata de Tribunalul Gorj Sectia Contencios Administrativ si Fiscal - in cauza ce a format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013 ramasa definitiva prin decizia civila nr.3348/29.05.2014 a Curtii de Apel Craiova, cauza ce a intrat in sfera autoritatii de lucru judecat a statuat faptul ca "Toate afirmatiile acestor avocati traditionali cum le place sa fie denumiti, precum ca barourile nu sunt asociatii, nu sunt supuse inscrierii in registrul persoanelor juridice (sic!) si ca nu le sunt aplicabile dispozitiile Decretului 31/1954 si/sau ale Legii nr.21/1924 privind asociatiile si fundatiile respectiv O.G. nr.26/2000 sunt eronate si denota slaba pregatire juridica de care dau dovada atat organele de conducere ale acestor "barouri" cat si membrii lor".

Totodata, tinem sa va invederam faptul ca, potrivit paginii 6 paragraful 12 din sentinta civila nr.4549/06.09.2013 pronuntata de Tribunalul Gorj Sectia Contencios Administrativ si Fiscal in cauza ce a format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013, sentinta ramasa definitiva prin decizia civila nr.3348/29.05.2014 a Curtii de Apel Craiova instanta a statuat cu autoritate de lucru judecat faptul ca",Exista chiar si dintre aceia care sustin ca aceste "barouri traditionale" din care fac parte sunt infiintate prin Legea nr.51/1995 – o ineptie- chiar titulatura acestei legi ne lamureste pe deplin, este vorba de "Lege pentru organizarea si exercitarea profesiei de avocat", coroborata cu pagina 6 paragraful 9 din sentinta civila nr.4549/06.09.2013 pronuntata de Tribunalul Gorj Sectia Contencios Administrativ si Fiscal in cauza ce a format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013, sentinta ramasa definitiva prin decizia civila nr.3348/29.05.2014 a Curtii de Apel Craiova se arata cu subiect si predicat faptul ca"Singurele entitati legale sunt Barourile Bota respectiv, Uniunea Nationala a Barourilor din Romania varianta Bota, entitati cu personalitate juridica atestate prin documente legale si autentice".

De asemenea, potrivit paginii 6 paragrafele 10, 11 si 12 din sentinta civila nr.4549/06.09.2013 pronuntata de catre Tribunalul Gorj Sectia Contencios Administrativ si Fiscal in cauza ce a format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013, sentinta civila ramasa definitiva prin decizia civila nr.3348/29.05.2014 a Curtii de Apel Craiova in cauza ce in cauza ce a format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013, cauza ce a intrat in sfera autoritatii de lucru judecat a statuat faptul ca "Toate afirmatiile acestor avocati traditionali cum le place sa fie denumiti, precum ca barourile nu sunt asociatii, nu sunt supuse inregistrarii in registrul persoanelor juridice si ca nu le sunt aplicabile dispozitiile Decretului 31/1954 si/sau ale Legii nr.21/1924 privind asociatiile si fundatiile respectiv O.G. nr.26/2000 sunt eronate si denota slaba pregatire juridica de care dau dovada atat organele de conducere ale acestor "barouri" cat si membrii lor".

Prin notiunea de PROFESIE REGLEMENTATA in Uniunea Europeana este definita de Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 07.09.2005 privind recunoasterea calificarilor profesionale.

Directivale:

- *Directivalele le solicita statelor membre sa obtina un anumit rezultat, fara a impune insa si modalitatile prin care pot face acest lucru. Statele membre trebuie sa adopte masuri prin care sa incorporeze directivalele in legislatia nationala („transpunere”) in scopul de a atinge obiectivalele stabilite de acestea. Autoritatile nationale trebuie sa comunice Comisiei Europene aceste masuri.*

- *Transpunerea in legislatia nationala trebuie sa aiba loc inainte de termenul stabilit in momentul adoptarii unei directive (in general in termen de 2 ani). Atunci cand o tara nu transpune o directiva, Comisia poate initia o actiune in constatarea neindeplinirii obligatiilor.*

Punerea in aplicare a legislatiei UE:

- *Regulamentele si deciziile devin automat obligatorii, peste tot in UE, la data la care intra in vigoare.*

- *Directivalele trebuie transpuse in legislatia nationala de catre statele membre.*

Din articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36 rezulta ca reprezinta o profesie reglementata o activitate profesionala care, in ceea ce priveste conditiile sale de acces sau de exercitare, este reglementata direct sau indirect prin acte cu putere de lege sau prin acte administrative care impun posesia anumitor calificari profesionale. Potrivit articolului 3 alineatul (1) litera (b) si articolului 11 litera (a) punctul (i) din Directiva 2005/36, calificariile profesionale mentionate pot consta, printre altele, in calificari atestate printr un titlu de calificare sau printr un atestat de competenta eliberat pe baza unui examen special fara formare prealabila”.

In consecinta, hotararile judecatoresti prin care se contesta calitatea de avocat a avocatilor inscrisi in Barourile membre ale UNBR 2004, infiintat in baza hotararii judecatoresti definitiva si irevocabila pronuntata in cauza ce a format obiectul dosarului Nr.79/PJ/2003 al Judecatoriei Targu Jiu si potrivit dispozitiilor Legii nr.51/1995 de exercitare si organizare a profesiei de avocat, ceea ce conduce ca hotararile judecatoresti prin care se contesta calitatea de avocat al colegilor nostri din Uniunea Nationala a Barourilor din Romania Structura Bota (UNBR 2004) sa fie lovite de nulitate fiind pronuntate cu incalcarea autoritatii/puterii de lucru judecat a hotararii judecatoresti definitiva si irevocabila pronuntata in cauza ce a format obiectul dosarului nr.79/PJ/2003 al Judecatoriei Targu Jiu cu consecinta incalcarii principiului de drept al securitatii juridice, dar si cu incalcarea principiului de drept „Nemo debet esse iudex in causa sua” - „Nimeni nu poate fi judecatorul propriei cauze” prin contestarea de catre judecatorii romani a hotararilor judecatoresti pronuntate de instantele judecatoresti din Romania precum Inalta Curte de Casatie si de Justitie, curtile de apel, tribunalele si judecatoriile care deja constatasera prin cele 600(sasesute) ramase in puterea lucrului judecat legalitatea si existenta documentelor de infiintare ale UNBR-2004.

”Nemo debet esse iudex in causa sua” este un principiu reflectat in dreptul anglo-saxon inca din 1610 [a se vedea Cauza Dr. Bonham, 1610, Court of Common Pleas, Anglia]”, principiu care a fost rapid adoptat si de catre celelalte sisteme de drept.

Curtea Constitutionala a Romaniei a statuat prin DECIZIA nr. 685 din 07.11.2018, publicata in Monitorul Oficial nr. 1021 din 29.11.2018, par.135, respectiv prin DECIZIA Nr.417 din 3 iulie 2019 asupra cererii de solutionare a conflictului juridic de natura constitutionala dintre Parlamentul Romaniei, pe de o parte, si Inalta Curte de Casatie si Justitie, pe de alta parte, publicata in Monitorul Oficial nr.825 din 10.10.2019, par.107,” Or, trebuie evitate situatiile in care o persoana sa devina judecatorul propriei cauze - Nemo debet esse iudex in causa sua, principiu reflectat in dreptul anglo-saxon inca din 1610 [a se vedea Cauza Dr. Bonham, 1610, Court of Common Pleas, Anglia]”.

Statul de Drept este consacrat la Art.2 din Tratatul privind Uniunea Europeana drept una dintre valorile fundamentale ale Uniunii si in seamna respectarea legii.

Principiul nullum crimen, nulla poena sine lege, care fundamenteaza interzicerea legilor penale retroactive, sta la baza dreptului penal modern si este consacrat in termeni identici de catre Conventiile privind drepturile fundamentale (art. 7 din Conventie si art. 15 din Pactul international privind drepturile civile si politice).

Textul art. 7 din Conventie dispune ca „Nimeni nu poate fi condamnat pentru o actiune sau o omisiune care, in momentul in care a fost savarsita, nu constituia o infractiune, potrivit dreptului national sau international. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsa mai severa decat aceea care era aplicabila in momentul savarsirii infractiunii”.

In ciuda formularii sale exprese, conform CEDO, art. 7 nu se limiteaza la interzicerea aplicarii retroactive a

normelor de drept penal in defavoarea acuzatului, ci consacra, de asemenea, in termeni mai generali, principiul legalitatii incriminarii si pedepselor.

De aceea, progresiv, a inceput sa se afirme ideea dupa care incriminarea unei fapte trebuie realizata doar prin lege.

Principiul a fost adoptat si de legislatia penala romaneasca, odata cu legislatia penala din 1864, fiind prezent de atunci in reglementarile noastre penale permanent, cu exceptia unei perioade in timpul regimului comunist. La ora actuala, in dreptul romanesc, principiul legalitatii este garantat atat prin prevederile Art.1 alin.(5) si Art. 23 alin. (9) din Constitutie cat si prin cele ale art. 2 Cod Penal.

Or, prin Legea nr. 51/1995 privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat si ulterior prin Legea nr. 255 din 16.06.2004, privind modificarea si completarea Legii nr. 51/1995, Presedintele Romaniei, impreuna cu Parlamentul Romaniei si Guvernul Romaniei, au supus propriei vointe, institutii fundamentale ale statului cum ar fi, Curtea Constitutionala a Romaniei si Parchetul General al Romaniei dar si instantele judecatoresti si cu incalcarea Constitutiei, nu au trimis spre promulgare o Lege de infiintare a Barourilor si a UAR, desfiintate prin Legea nr.3/1948, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948, iar instantele judecatoresti din Romania incepand cu Decizia nr.15 a Inaltei Curti de Casatie si de Justitie daca de Completul Recurs in Interesul Legii in anul 2015, au incalcat si nesocotit autoritatea/puterea de lucru judecat a hotararii judecatoresti definitiva si irevocabila pronuntata in cauza ce a format obiectul dosarului nr.79/PJ/2003 al Judecatoriei Targu Jiu in baza careia este infiintat UNBR 2004, incalcandu-se in acest mod si principiul securitatii juridice, dar si dispozitiile Legii nr.51/1995 de exercitare si organizare a profesiei de avocat.

Totodata chiar dispozitiile Legii nr.51/1995 nu prevad modalitatea de infiintare si de dobandire a personalitatii juridice pentru barouri si UNBR, in cauza fiind aplicabile dispozitiile art.9 din Constitutie, dispozitii potrivit carora „Sindicatul, patronatele si asociatiile profesionale se constituie si isi desfasoara activitatea potrivit statutelor lor, in conditiile legii. Ele contribuie la apararea drepturilor si la promovarea intereselor profesionale, economice si sociale ale membrilor lor”.

Astfel spus, in lumina dispozitiilor art.9 din Constitutia Romaniei, care reprezinta legea fundamentala in orice stat din lume, pentru a se infiinta UAR, si barourile desfiintate prin Legea nr.3/1948, trebuiau sa parcurga procedura legala a convocarii adunarii generale prin care toti avocatii sa-si exprime acordul de asociere, sa se intocmeasca actele constitutive si statutele organizatiei/asociatiei profesionale, iar ulterior acestei proceduri, actele trebuiau depuse la instanta competenta care trebuia sa se pronunte prin hotarare pentru dobandirea personalitatii juridice si corelativ dobandirea capacitatii de exercitiu si de folosinta.

Potrivit dispozitiilor legale in materie, ceea ce nu este infiintat prin lege, trebuie infiintat prin act constitutiv si statut.

In concordanta cu cele mentionate mai sus este si sentinta civila nr.4549/06.09.2013 pronuntata de Tribunalul Gorj Sectia Contencios Administrativ si Fiscal in cauza ce format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013 ramasa definitiva prin decizia civila nr.3348/29.05.2014 a Curtii de Apel Craiova in cauza ce in cauza ce a format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013, cauza ce a intrat in sfera autoritatii de lucru judecat a statuat faptul ca “Toate afirmatiile acestor avocati traditionali cu le place sa fie denumiti, precum ca barourile nu sunt asociatii, nu sunt supuse inregistrarii in registrul persoanelor juridice si ca nu le sunt aplicabile dispozitiile Decretului 31/1954 si/sau ale Legii nr.21/1924 privind asociatiile si fundatiile respectiv O.G. nr.26/2000 sunt eronate si denota slaba pregatire juridica de care dau dovada atat organele de conducere ale acestor “barouri” cat si membrii lor”.

Totodata, tinem sa va invederam faptul ca, potrivit paginei 6 paragraful 12 din sentinta civila nr.4549/06.09.2013 pronuntata de Tribunalul Gorj Sectia Contencios Administrativ si Fiscal in cauza ce a format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013, sentinta ramasa definitiva prin decizia civila nr.3348/29.05.2014 a Curtii de Apel Craiova instanta a statuat cu autoritate de lucru judecat faptul ca, “ Exista chiar si dintre aceia care sustin ca aceste “barouri traditionale” din care fac parte sunt infiintate prin Legea nr.51/1995 – o ineptie- chiar titulatura acestei legi ne lamureste pe deplin, este vorba de “Lege pentru organizarea si exercitarea profesiei de avocat”, coroborata cu pagina 6 paragraful 9 din sentinta civila nr.4549/06.09.2013 pronuntata de Tribunalul Gorj Sectia Contencios Administrativ si Fiscal in cauza ce a format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013, sentinta ramasa definitiva prin decizia civila nr.3348/29.05.2014 a Curtii de Apel Craiova se arata cu subiect si predicat faptul ca, “ Singurele entitati legale sunt Barourile Bota respectiv, Uniunea Nationala a Barourilor din Romania varianta Bota, entitati cu personalitate juridica atestate prin documente legale si autentice”.

De asemenea, potrivit paginei 6 paragrafele 10, 11 si 12 din sentinta civila nr.4549/06.09.2013 pronuntata de catre

Tribunalul Gorj Sectia Contencios Administrativ si Fiscal in cauza ce a format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013, sentinta civila ramasa definitiva prin decizia civila nr.3348/29.05.2014 a Curtii de Apel Craiova in cauza ce in cauza ce a format obiectul dosarului civil nr.3867/95/2013, cauza ce a intrat in sfera autoritatii de lucru judecat a statuat faptul ca "Toate afirmatiile acestor avocati traditionali cu le place sa fie denumiti, precum ca barourile nu sunt asociatii, nu sunt supuse inregistrarii in registrul persoanelor juridice sic a nu le sunt aplicabile dispozitiile Decretului 31/1954 si/sau ale Legii nr.21/1924 privind asociatiile si fundatiile respectiv O.G. nr.26/2000 sunt eronate si denota slaba pregatire juridica de care dau dovada atat organele de conducere ale acestor "barouri" cat si membrii lor".

De asemenea, prin acest procedeu se incalca si Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 07.09.2005 privind recunoasterea calificarilor profesionale si dreptul de folosinta si de exclusivitate al UNBR-2004 asupra marcilor (denumirilor) in toate tarile Europei conform Certificatului nr. 014762471 eliberat de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuala - EUIPO (fost OHIM) valabil pana la 28/12/2025, cu atat, ai mult cu cat, marca comunitara si dreptul comunitar se aplica cu prioritate fata de orice norme de drept pertinent intern, conform dispozitiilor art.148 din Constitutie, corborate cu dispozitiile art.20 din Constitutie.

In lipsa publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei legii de infiintare a Uniunii Avocatilor din Romania (UAR), desfiintata prin Legea nr.3/1948, nu se poate vorbi de existenta vreunei succesiuni a unei entitati desfiintate prin lege si DREPTUL LA UN PROCES ECHITABIL IN LIPSA DREPTULUI LA APARARE ramane dor o aparenta de legalitate si o iluzie prin incalcarea legii si a Constitutiei Romaniei.

Mai mult decat atat, Legea nr.3/1948, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948, este si in prezent in vigoare, intrucat toate Decretele-Lege nr.39 din 13.02.1950 publicat in Buletinul Oficial al Romaniei nr.11 din 14.02.1950 nu abroga expressis verbis Legea nr.3/1948, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948, respectiv Decretul nr.281/1954 publicat in Buletinul Oficial al Romaniei nr.34 din 21.07.1954, care nu abroga expressis verbis Legea nr.3/1948, respectiv Decretul-Lege nr.90/1990 publicat in Monitorul Oficial al Romaniei nr.32 din 01.03.1990 care la randul sa nu abroga expressis verbis Legea nr.3/1948, chiar si Legea nr.51/1995 in prima sa varianta publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.116 din 09.06.1995 care la randul sa nu abroga expressis verbis Legea nr.3/1948, acelasi lucru si cu privire la modificarile aduse prin Legea nr.255/2004 care la randul sa nu abroga expressis verbis Legea nr.3/1948, ceea ce inseamna, per a contrario faptul ca, Legea nr.3/1948, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948 are functie activa, adica este in vigoare si in prezent si isi produce efectele juridice.

Prin Decizia Curtii Constitutionale a Romaniei nr.55/16.02.2022, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.358/11.04.2022, Statul Roman, prin Curtea Constitutionala a Romaniei, recunoaste in anul 2022 ca a incalcat cu premeditare dispozitiile Art.21 coroborat cu Art.51 si Art.149 si Art.151 din Constitutia Romaniei din 1991 si Art.1 alin.(5) coroborat cu Art.21 si Art.24 si Art.155 alin.(2) din Constitutia Romaniei, revizuita, 2003. (...)

Abuzurile impotriva drepturilor fundamentale, sistematice si intinse pe o perioada incepand din 2004 pana in prezent, au fost realizate in exercitarea atributiilor de serviciu de catre Presedintele Romaniei, impreuna cu Parlamentul Romaniei si Guvernul Romaniei si sefi ai unor autoritati si institutii ale statului roman, precum INALTA CURTE DE CASATIE SI DE JUSTITIE, DIRECTIA NATIONALA ANTICORUPTIE, PARCHETUL DE PE LANGA INALTA CURTE DE CASATIE SI DE JUSTITIE, institutii investite cu autoritatea de stat.

Statul care, prin intermediul unor inalti functionari pe care ii investeste cu autoritate, lupta impotriva propriilor cetateni, sau impotriva unor categorii determinate - avocati, politicieni, clasa economica locala, magistrati, autoritati publice sau locale, restrangandu-le in mod grosolan drepturi fundamentale elementare ori calcand in picioare drepturi ale omului protejate la nivel international, este un stat de drept care trebuie sanctionat, si readus in matca democratica fireasca, inclusiv prin mijloace de drept penal, pentru savarsirea infractiunilor contra umanitatii fata de cetatenii romani prin crearea unei aparente de legalitate prin incalcarea DREPTULUI LA UN PROCES ECHITABIL IN LIPSA DREPTULUI LA APARARE si prin hotararile judecatoresti prin care se contesta calitatea de avocat, pentru avocatii inscrisi in Barourile membre ale UNBR 2004, aceste hotarari judecatoresti fiind pronuntate cu incalcarea autoritatii/puterii de lucru judecat a hotararii judecatoresti definitiva si irevocabila pronuntata in cauza ce a format obiectul dosarului nr.79/PJ/2003 al Judecatoriei Targu Jiu si in consecinta cu incalcarea principiului securitatii juridice, principiu care impune erga omnes ca hotararile intrate sub imperiul autoritatii de lucru judecat/puterii de lucru judecat sa nu mai fie puse in discutie, dar si incalcarea principiului de drept Nemo debet esse iudex in causa sua-Nimeni nu poate fi judecatorul propriei cauze prin contestarea de catre judecatorii romani a hotararilor judecatoresti pronuntate de instantele judecatoresti din Romania, precum

INALTA CURTE DE CASATIE SI DE JUSTITIE, curtile de apel, tribunalele si judecatoriile care constatasera prin 600(sasesute) de hotarari judecatoresti ramase in puterea lucrului judecat legalitatea si existenta documentelor de infiintare ale UNBR-2004.

Infractiunile contra umanitatii. Intr-una din modalitatile ei, infractiunea consta in persecutarea unui grup sau a unei colectivitati determinate, prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrangerea grava a exercitarii acestor drepturi, pe motive de ordin politic ori in functie de alte criterii recunoscute ca inadmisibile in dreptul international.

Consecintele:

1. Refuzarea DREPTULUI LA UN PROCES ECHITABIL, IN LIPSA DREPTULUI LA APARARE pentru cetatenii Statului Roman;

2. INEXISTENTA DREPTULUI LA APARARE, pentru pentru cetatenii Statului Roman, fiind incalcata Constitutia Romaniei prin lipsa Legii de infiintare a Barourilor si a UAR, desfiintate prin Legea nr.3/1948, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948, si au trimis spre promulgare Legea nr. 255 din 16.06.2004, privind modificarea si completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea si exercitarea profesiei de avocat publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 559 din 23.06.2004.

3. Imposibilitatea gasirii unui loc de munca, implica absenta asigurarii de sanatate pentru cei 2177 avocati UNBR-2004;

4. Dezechilibrul psihico-emotional provocat de lipsa de speranta pentru cei 2177 avocati UNBR-2004;

5. Persecutarea unui grup sau a unei colectivitati determinate, 2177 avocati UNBR-2004, prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrangerea grava a exercitarii acestor drepturi, pe motive de ordin politic, ori in functie de alte criterii recunoscute ca inadmisibile in dreptul international.

6. Incalcarea principiului legalitatii si a consacrarii legale a Barourilor membre ale UNBR 2004, si a UNBR 2004, infiintate in baza hotararii judecatoresti definitive si irevocabile pronuntata in cauza ce a format obiectul dosarului nr.79/PJ/2003 al Judecatoriei Targu Jiu, dar si potrivit dispozitiilor Legii nr.51/1995 de exercitare si organizare a profesiei de avocat, incalcarea Constitutiei Romaniei.

Din motive pe care nu le cunoastem, Presedintii Romaniei, prin aghiotantii lor, prin norme iresponsabile ce au provocat crimele impotriva umanitatii denuntate in prezenta plangere au pornit o campanie de incalcare a dreptului la un proces echitabil si incalcarea dreptului la aparare impotriva cetatenilor romani, in lipsa publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei a Legii de infiintare a Barourilor si a UAR, desfiintate prin Legea nr.3/1948, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr.15 din 17.01.1948, si persecutarea unui grup sau a unei colectivitati determinate, prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrangerea grava a exercitarii acestor drepturi, pe motive de ordin politic ori in functie de alte criterii recunoscute ca inadmisibile in dreptul international si prin atitudinea lor au generat incalcarea DREPTULUI LA UN PROCES ECHITABIL IN LIPSA DREPTULUI LA APARARE, dar si incalcarea principiului securitatii juridice si principiului neretroactivitatii legii civile, prin persecutarea unui grup sau a unei colectivitati determinate, prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrangerea grava a exercitarii acestor drepturi, pe motive de ordin politic, ori in functie de alte criterii recunoscute ca inadmisibile in dreptul international si au usurat actiunea instantelor judecatoresti din Romania care au pronuntat hotarari judecatoresti prin care se contesta calitatea de avocat a avocatilor inscrisii in Barourile membre ale UNBR 2004, aceste hotarari judecatoresti fiind pronuntate cu incalcarea autoritatii/puterii de lucru judecat a hotararii judecatoresti definitiva si irevocabila pronuntata in cauza ce a format obiectul dosarului nr.79/PJ/2003 al Judecatoriei Targu Jiu, cu consecinta incalcarii in mod flagrant a principiului securitatii juridice,

precum si cu incalcarea principiului neretroactivitatii legii civile, dar si cu consecinta incalcarii principiului de drept Nemo debet esse iudex in causa sua-Nimeni nu poate fi judecatorul propriei cauze prin contestarea de catre judecatorii romani a hotararilor judecatoresti pronuntate de instantele judecatoresti din Romania, precum INALTA CURTE DE CASATIE SI DE JUSTITIE, curtile de apel si tribunalele si judecatoriile care constatasera prin 600(sasesute) de hotarari judecatoresti ramase in puterea lucrului judecat legalitatea si existenta documentelor de infiintare ale UNBR-2004.

Prin acest procedeu, au permis in mod deliberat impunerea conditiilor de viata menite sa duca la distrugere fizica si mintala”.

[* Cititi aici intreaga plangere penala trimisa la Haga de catre avocatul Pompiliu Bota](#)